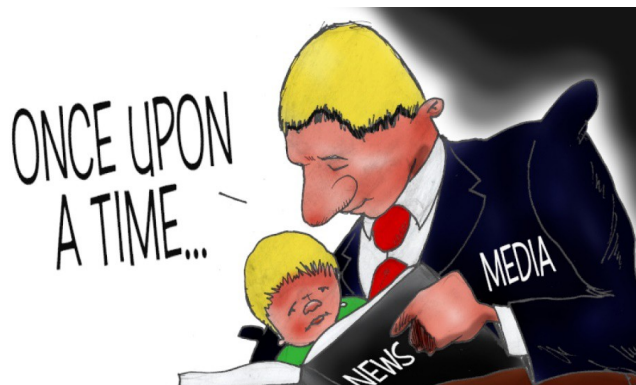

Söndagskrönika: Slaget om Bachmut

Med min förkärlek för infekterade samhällsfrågor gräver jag vidare i Ukrainakriget. Medierna skriver om "Putins krig", tiger, silar flödet partiskt eller blåljuger. Den vilseledande bild som serveras är djupt upprörande, eftersom världen sedan WW2 aldrig befunnit sig i ett farligare läge. Visst, jag vet också att det första som offras i ett krig är sanningen. Men det är mycket mer än "sanningen" som står på spel.

Tokiga svenskar vill skicka [Gripenplan](#) till Ukraina. Det vore att träda över en gräns, eftersom stridsflygplan är offensiva. Hittills har det handlat om att förse Ukraina med defensiva vapen. Föga förvånande [varnar Ryssland](#) Sverige att det blir en direkt konfrontation. Så är det ju och jag tänker att det är lite som hundar fungerar. Två hanhundar som slåss och en tredje som inte är inblandad blir upphetsad och vill också vara med: "Är det någon som ska ha stryk så hjälper jag gärna till!"

Så här rätt ut i det blå skriver en svensk överste [i SvD](#):

Med ökat stöd kan Ukraina framgångsrikt anfälla till Avozska sjön, klyva den ryska armén och strypa tillgången till Krim. Då kommer ryssarna att inse att kriget är förlorat. Och då följer sannolikt en rysk statskupp och fredsförhandlingar. /.../ Ryssarna har inte en chans att vinna om Ukraina håller ut och väst stödjer dem.

Det låter som en gonattsaga för barnen (Ryssarna: uj, vi har visst förlorat, bäst att göra en statskupp och så blir det fred och alla blir glada igen). Och **OM** Ukraina håller ut. Det var just det. Om månen hade varit en ost så hade kanske rymdråttorna ätit upp den.

För en vecka sedan [intervjuades](#) en finsk officer som utbildat soldater i Ukraina. Han sa att den ukrainska försvarsmaktens kompetens är låg och hittills har landet klarat sig endast på grund av den ryska arméns misstag. Att Ukraina kan vinna kriget är "inget annat än önsketänkande". En lärare vid svenska försvarshögskolan, Peter Lidén, höll inte med. Han sa att Ukrainas 40 brigader är väldigt välfungerande "även om de haft stora förluster". Stora förluster är en eufemism. Ryssarna är på väg att slå ut Ukrainas markförsvar. Och om detta

att Ukraina inte kan vinna säger Peter Lidén också: "Det beror på hur man definierar att vinna och förlora."

I helvete heller! Krig är inget språkspel. Det handlar om vilka som lyckas bäst med att döda sina fiender. Och dessa fiender är mest pojkar som dör innan de ännu hunnit leva sina vuxna liv.

Den folkliga passiviteten skrämmer mig nästan lika mycket som kriget. Vill svenskarna inte veta hur det går i kriget, liksom dess konsekvenser? Vill de inte värna om sina och sina barns liv? Förstår de inte allvaret? Reinfeldt skrev boken "Det sovandet folket". Titeln träffar rätt, trots att han som statsminister gjorde sitt bästa för att ingen skulle vakna.

I DN i går lördag, långt in i tidningen där mindre viktiga nyheter trängs med varandra, finns en rapportering med rubriken "Slaget om Bachmut i kritiskt läge".

"Kritiskt läge" betyder att ryssarna håller på att vinna. DN citerar obekräftade källor som säger att ukrainska styrkor fått order om att lämna staden. Enligt DN sker det till ett högt pris och det pris som anges är att mer än 50 000 ryska soldater har skadats eller dödats i området under de sju månader som striderna pågått. Ingen uppgift lämnas om hur många ukrainska soldater som skadats eller dödats. Med tanke på att det är ryssarna som med effektivare och fler vapen anfaller och det är ukrainarna som pressas tillbaka torde Ukrainas förluster inte bara vara större, utan mycket större. DN avslutar så här:

Staden har inget stort strategiskt värde och redan innan årsskiftet konstaterade det brittiska försvarsdepartementet att den ryska attacken varit oproportionerlig i relation till de möjliga vinsterna.

Denna sista passus är väldigt innehållsrik. Den säger att ryssarna är korkade som lägger så många soldatliv på en stad utan större strategiskt värde. Det är naturligtvis orsaken till att Ukraina retirerar. De inser att det är klokare att styra försvaret till viktigare platser. Egentligen har de varit framgångsrika eftersom så många ryska soldater fått sätta livet till. Det som händer i Bachmut säger ingenting om vilka som kommer att vinna kriget.

En mer rättvisande bild är att Bachmut är av avgörande betydelse. Det är inte för att ryssarna är dumma som de sätter in huvudstöten där. Och det är heller inte därför att Ukraina är så säkra på att vinna kriget som de till och med försvarar en stad utan större strategiskt värde.

Ryssarna vill ta Bahmut därför att staden ger möjligheter till nya positioneringar för ryskt artilleri. Dessa är av avgörande betydelse för ryssarnas återerövring av Donbas. Jag frestas till hypotesen att Bachmut är det egentliga och avgörande slaget om Ukraina.

Varför bemödar sig inte DN om att ge en mer rättvisande bild? De har ju tillgång till samma källor som jag plus många fler. Det omedelbara svaret är givetvis att de rapporterar som det passar in i denna strid mellan gott och ont. DN står på de godas sida och självklart är väst dom goda! Eller inte.

I oktober förra året gjorde Cambridge University [en undersökning](#) där de ställde samman 137 länders uppfattning om Västvärlden kontra Ryssland och Kina. För de 6.3 miljarder människor som inte lever i Väst gällde att 66 procent ställde sig på Rysslands sida:

Den globala södern är också oroad över att västvärlden inte driver förhandlingar som kan få detta krig till ett så snabbt slut som möjligt. Det förelåg möjligheter som missades i december 2021, när Ryssland föreslog ett reviderat säkerhetsfördrag för Europa. Det kunde ha förhindrat kriget men förkastades av väst. Fredsförhandlingarna i april 2022 i Istanbul avvisades också av väst, delvis för att "försvaga" Ryssland. Och nu får hela världen betala priset för en invasion som västerländska medier föredrar att se som "oprovocerad" och som kunde ha undvikits.

Svenska medier bekräftar detta synsätt genom att beskriva kriget mellan Ryssland och Ukraina som Rysslands oprovocerade överfall på Ukraina. Varför, kan man fråga sig. Svaret är att Putin är galen. Han är ond. Han är en imperialistisk tyrann som vill återupprätta Sovjetunionen och när han erövrat Ukraina så kommer han att fortsätta. Om inte de demokratiska och upplysta Västländerna, som bejakar alla människor lika värde och mänskliga rättigheter sätter stopp för detta, så kommer han att så småningom fortsätta att lägga under sig Finland och Sverige. Finnarna och vi svenskar måste se till att trygga våra länders frihet. Det gör vi bäst genom ett medlemskap i Nato.

Det är en förklaring helt utan verklighetskontakt. Alltsedan 2008 har Putin upprepade gånger sagt att Natos utvidgning österut hotar Ryssland och att Ukraina blir medlem är oacceptabelt. Jag har skrivit om detta i en [tidigare krönika](#) och tänker inte upprepa mig utan endast påminna om att USA redan har stora militärbaser i Natoländerna Rumänien och Polen.

Den slutsats som jag och många med mig har kommit fram till och som har ett ojämförligt större förklaringsvärde är att USA via Nato bedriver ett proxy-krig mot Ukraina. Mer preciserat är det den nuvarande amerikanska regeringen och vapenindustrin – en konstellation som i amerikansk debatt klassificeras som "neocons" (neokonservativa) som vill få Ryssland på fall. Eller åtminstone försvaga landet. De är inte intresserade av Ukraina annat än som ett verktyg. Den som avvisar den förklaringen bör servera en trovärdig förklaring till att amerikanerna alls befinner sig i denna del av världen – vid Rysslands gränser, många hundra mil bort från USA:s geopolitiska intresseområde.

Tillbaka till Bachmut. Om de europeiska länder som nu sänder vapen till Ukraina får klart för sig att ryssarna inte bara håller på att vinna slaget om Bachmut utan hela kriget, varför ska de då bidra med dyra vapen som de egentligen själva behöver för sitt försvar? Det är inte bara meningslöst utan värre än så. Det förlänger ett krig som ändå inte kan vinnas – med all död, allt lidande och alla materiella skador. De kommer då att göra vad de kan för att få slut på kriget – vilket visserligen betyder att Ukraina förlorar, men det hade ju landet gjort i alla fall.

Om Ukraina förlorar så förlorar också Washingtons neocons. Politiskt är det efter det snöpliga uttåget ur Afghanistan omöjligt för dem att sätta in amerikanska trupper. Det skulle vara dödsstöten för Bidens regering. Att medierna rapporterar mer sanningsenligt, att Ukraina förlorar, det får på inga villkor ske. Eftersom eliten i Washington kontrollerar MSM så sprider lögnerna sig som ringar på vattnet, också till svenska medier.

När det inte längre är möjligt att beskriva kriget som en framgång för Ukraina växlar medierna perspektiv. I SVT Rapport intervjuades för några dagar sedan Ukrainas riksåklagare. Han påstod att Putin förmodligen kommer att ställas inför krigsrätt. Det var ett resonemang som utgick från att Ukraina hade vunnit kriget. När någonsin har det hänt att segraren hamnat inför krigsrätt, hur många krigsbrott som segraren än gjort sig skyldig till? Inte ställdes väl USA och England till svars för sitt krigsbrott då de i februari 1945 totalbombade Dresden. Eldhavet sög in människorna i de brinnande husen och bortåt 25 000 människor dog, mest äldre folk, kvinnor och barn. Det hade ingen som helst betydelse för krigets utgång. Tyskland var i praktiken redan besegrat.

Så sammanfattar SVT-journalisten "Att Putin provocerat anfallit Ukraina torde inte vara svårt att bevisa med hans egna ord". Eftersom Putin gång på gång förklarat varför Ryssland gick i krig mot Ukraina torde det tvärtom vara helt omöjligt. Jag undrar om journalisten medvetet ljuger eller om han faktiskt är så totalt okunnig. Det är ju Västs provokation med att vilja göra Ukraina till ett Natoland som utlöser kriget.

Också NATO:s Jens Stoltenberg och Finlands statsminister Sanna Marin utgår i en gemensam presskonferens från att Ukraina har vunnit kriget. De låtsas inte om att Ukraina i dag i stort sett är sönderbombat och totalraserat. Just inga industrier finns kvar och markstridstrupperna har hårt decimerats i slaget om Bachmut.

Stoltenberg säger att Ukraina givetvis ska bli medlem i Nato men det tar tid. Sanna Marin säger att Ukraina ska bli medlem av EU. De utgår med anda ord från att Ukraina självklart ska segra.

Detta är önskedrömmar och fantasier men det är också ett allvarligt budskap till Ryssland och Putin, nämligen att varken Nato eller Europa är intresserade av några fredsförhandlingar, vilket i sin tur är att göra klart för Putin att Ryssland antingen förlorar och då blir Ukraina den natomakt som Ryssland gick i krig för att förhindra. Alternativet är att Ryssland tvingar Ukraina att kämpa till sista man. Och sedan kan Stoltenberg och Sanna Marina säga vad de vill, men det är Putin som bestämmer Ukrainas framtida öde. Winner takes it all, är det bekant?

Tyvärr finns det då inte så mycket kvar, varken av Ukraina eller av Ukrainas befolkning. Kanske 25 miljoner? Hur många kommer att stanna? Redan nu beräknas bortåt tio miljoner flytt, varav två miljoner till Ryssland. Man ska inte tappa bort att det är Västra Ukraina som vill

västerut. Östra och södra Ukraina har alltid varit ryskt, förutom under det kvartssekel som gått sedan Sovjet föll och Ukraina i sin nuvarande form bildades.

Till detta ska läggas att detta krig inte bara skadar Ukraina utan hela Europa. För USA är det inte så. För deras del är Ukrainakriget – i varje fall i begränsad mening – lönsamt.

Krigsindustrin får stora nya order och där är inte bara demokraterna utan också republikanerna rejält insyltade. Dessutom, eftersom dollarn är världsvaluta, så är de många miljarder de sänder till Ukraina indirekt kopplade till den amerikanska arbetsmarknaden. De kommer tillbaka till USA i form av beställningar till krigsindustrin. De fungerar på ett annat sätt än om USA hade satsat dem på att hjälpa amerikanska fattiga och utslagna. Då de hade varit en direkt kostnad, eftersom den typen av insatser inte genererar arbete.

Polen är i sammanhanget något av en dark horse. Under den sovjetiska tiden var landet ett lydrike och polackerna har alltid avskytt Sovjet/Ryssland och sökt sig västerut. Polen har på samma sätt som Ukraina byggt upp sin krigsmakt. Där finns både en stor armé, moderna vapen och kanske 20 000 amerikanska soldater/rådgivare.

Hundratals Stinger-missiler, pansarvärnsvapen och annan ammunition har redan strömmat in i Ukraina genom Polen. De har skickat granatkastare, små drönare och portabla missilsystem från sina egna militära förråd. Polen har också levererat tyska Leopardstridsvagnar till Ukraina – vilket Ryssland besvarade med att stoppa sina oljeleveranser. Polackerna verkar inte så bekymrade. Bara tio procent av den olja de behöver kommer från Ryssland och de har säkrat leveranser från andra källor. Om Ryssland vinner kommer Polen att känna sig hotat.

I början av februari godkände Bidenadministrationen en vapenförsäljning för 10 miljarder dollar till Polen. Kan det vara så att Polen är USA:s trumfkort, som kommer att tillförsäkra Natoländerna segern?

Ibland beskrivs Sverige som en ankdamm. För mig är det mer som ett dagis. Ytterst komplicerade frågor blir svartvita och alla svenskar tycker i stort sett likadant, obekymrade om hur verkligheten ser ut. Just nu är Erdogan Sveriges skyddsängel, när han ser till att svenskarnas totalt hjärndöda och djupt okunniga längtan efter medlemskap i Nato inte förverkligas.

Vill vi att ett Ryssland som håller på att gå under – vilket är vad Nato helst vill åstadkomma – tar till kärnvapen och då också passar på att skicka iväg en missil mot Stockholm? Det är en risk vi tar genom att sända vapen och pengar till Ukrainas krigskassa. Men framför allt genom att bli medlemmar i Nato.

Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2023/03/05/sondagskronika-slaget-om-bachmut>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.